

ЕКСКУРЗИЯ.

Дайте ми чорапи,
Дайте ми обуша!
Колко е добричка
Мама че ме пуша!

Шарьо, ти се връщай —
Диришъ си белата,
Само хора ходятъ
Горе въ планината!

Палтото на рамо,
Хлѣба въвъ торбичка,
Боже, тази мама
Колко е добричка!

Боже, закъснявамъ,
Тръгнали сж всички,
Сбогомъ, татко, майко,
Много сте добрички!

Дора Габепенева.

ВЪ РАЙСКАТА ГРАДИНА.

Приказка.

Апостолъ Тома се разхождаше въ райската градина. Ангелчета се струпаха около него. — „Дѣдо, — викаха тѣ, — разкажи ни какъ си игралъ и лудувалъ, когато си билъ дете“. Старецътъ се усмихна, седна подъ една сѣнчеста смокиня и почна да разказва:

„Азъ бѣхъ палаво момченце като врабченце. Играехъ си край рѣката съ хартиени корабчета. Другитѣ деца ме задѣваха и ми викаха „Червеноглавко“, защото имахъ червена коса. Азъ ги гонехъ и ги биехъ. Прибирахъ се изпоцапанъ вжши. Майка ми ме тупкаше съ конопено повѣсмо. Азъ поплаквахъ, поплаквахъ, па се налапвахъ съ топла питка и сладко заспивахъ. Пробуждахъ се чакъ на сутринята. — А послѣ? — попитаха ангелчетата. „После ходѣхъ подъ моста за риба. По седемъ наведнажъ хващахъ! — За опашкитѣ ли? „За опашкитѣ!“ Малкитѣ ангелчета въздѣхнаха и рекоха: — Ехъ, защо не сме деца!

Сашо Чьорни.